

ČS SKAUT-EXULANT

ČS SKAUT-EXULANT

ČS SKAUT-EXULANT

Společnost pro československou vědu a umění Gesellschaft für tschechoslovakische Wissenschaft und Kunst e.V.

ROČ: 23

ČERVENEC 1974

ČÍS: 7

Čs. dálková škola, Stuttgart, Box 1134

RADOSTNÁ ZPRÁVA

=====

Konečně se nám podařilo zajistit Skautu-Exulantu dávnovytouženou cestu! Skaut-Exulant bude vycházet tiskem! Máme dokonce i velkou naději, že vydáme občas i barevná a hlubokotisková čísla! Podle staré tradice vyjde „táborové číslo“ rozmnoženo přímo na našich táborech, ale dvojčíslu srpen- září vyjde jako „potáborové“ s četnými fotografiemi z našich letošních táborů a povídkami našich skautek a skautů, s kresbami naší skautské drobotiny: vlčat a světlušek. Toto předtáborové číslo je jen vlašťovkou, která chce rozšířit radostnou zprávu a také získat nové odběratele. Čím vás bude víc tím lépe vybavíme čísla! Ujměte se náboru odběratelů! Oproti staré tradici, vydáme v našich příštích číslech jednu či dvě stránky i v anglickém a německém textu, kterému většina z vás bude rozumět a který nám umožní rozmnožit čísla i mezi našimi jinonárodními sestrami a bratry. Navázali jsme živé styky s rozličnými sesterskými a bratrskými organizacemi!

Buďte připraveni !

**„OMNIA SPONTE FLUANT ABSIT
VIOLENTIA“**

**I když se mraky věkol
množí, my doufáme v pomoc Boží!**

**Akceptuji plně váš program
národnosti a lidskosti...**

T. G. MASARYK

MOJE SKAUTSKÁ LEGITIMACE
=====

Reg.číslo:

Bratr(sestra)
narozen(a)dne:..... v
bytem:
skautuje v skautském oddíle(družině,hlídce) v
je registrovaným členem Evropského skautského ústředí člsl.skautů-junáků.

LS

.....
náčelník Evrop.ústředí tajemník E.U.

Ve Stuttgartě

POTVRZENÍ O ÚČASTI NA SKAUTSKÉM TÁBOŘE:
=====

(Bude podepsáno po skončení tábora.Každý si vyplní čitelně příslušné rubriky sám!)

Bratr(sestra)
nar.(kdy a kde)
prožil skautský tábor
(kdy a kde)

a složil na tábore(táborech) tyto skautské zkoušky
.....
.....

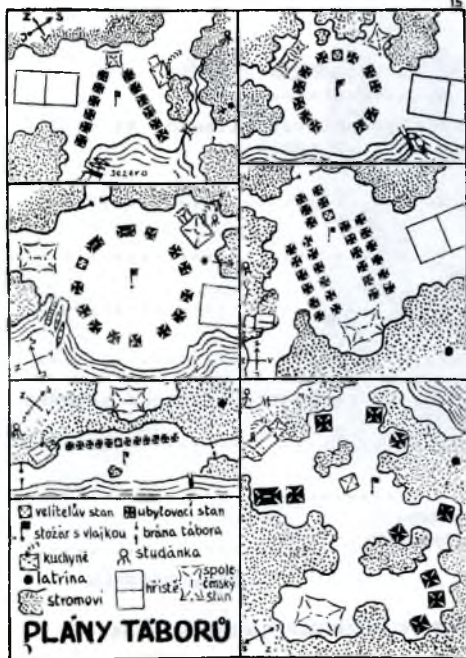

.....
vedoucí tábora gen,tajemník

Dr. Velen Mandelřík:

SKAUTSKÁ PRAKSE

Jedním z našich nejlepších skautských praktík byl a zůstává bratr Dr. Velen Mandelřík. Jeho tabulky **SKAUTSKÁ PRAKSE** vznikly hlavně na Moravské lesní škole u Náměště nad Oslovou. Velenovy Tabulky se těšily vždy velké oblibě a byly všeobecně rozšířeny. Používaly je nejen skauti, ale i Sokoli a Orli. Za druhé světové války byly znovuvydány v Kanadě a po válce patřily k prvním skautským brožurkám, které se rychle rozšířily. Vydal je nakladatel Noni-Klen v Brně. Hodláme vydat Velenovy Skautskou praxi v edici **MA VLAST** Čs. dálkové školy ve Stuttgartě. Uvádíme tentokrát aktuální ukázkou výstavby našich československých skautských táborů a jejich pomocných zařízení.

Kuchyně

Zařízení kuchyně: Nádobí zavěšeno, nebo na polcích nad a pod stolem. Skřínky z beden a krabic, nic neleží na zemi. Věci jež se kazí v teple, nebo vysychají dej do sklepa, vyko-paneňka v břehu, kde je chladno, ale sucho. Potraviny, na které jdou mouchy zavaz organičkem; proči vosám organičkami papír (tenký) nechraň. Sladké věci (marmeládu) postav i se skleničkou do vody, aby na ně nemohl imprevenci. - Kůly stoli a pohy skřinek natř pryskyřicí!

Platna z kamene a hlíny se zasazena troubou

Stavba kuchyně: Postav ve směru větru od tábora, u vody na mytí, a na cestě k studánce. Zásobní stan orleží, přistěnek na dřevo u kamen, bar na ideální misky na straně k táboru, spod střechy, pokud možná od tábora. Platna se dvou stran přístupná, místo kolem stolu, nádobí na dřevěná lavice 1. přenosné

NAŠE VELKÁ SOUTĚŽ

Kdo získá nejvíce nových odběratelů, obdrží z redakce Skauta-Skulanta malou knihovničku skautských knížek. Za každého nově získaného odběratele dostanete zelenou hvězdičku, kterou si můžete nalepit na tuto stránku Skauta-Skulanta. Skaut-Skulant je měsíčníkem našich čs. skautů, skautek, včel a světlušek v zahraničí a v exilu a vycházel po dvacet roků úplně zdarma. V nové době se vyžadovalo předplatné z redakce ve Švýcarsku. Nyní vychází Skaut-Skulant tradičně opět zdarma pro registrované skauty a skautky, včelata i světlušky. Šájemci, kteří nejsou u nás registrováni pochopí, že odněkud musíme získat peníze na tiskárnu a jistě řádi zaplatí na tiskový fond. Nejmenší obnos předplatného pro ně je 10,-DM. Tak kdo z vás získá nejvíce zelených hvězdiček? Kdo bude prvním v této soutěži?

Náš kocourek.

Redakce Skauta-Skulanta
Stuttgart, Fach 1134

Josef Kožíšek.

Náš kocourek bělovousek,
je ho ještě malý kousek,
ale práci všude shání
od rána až do klekáni.

Venku leze po jabloni,
doma zase klubko honí,
u stodůlky honí klásek,
pak se chytá za ocásek.

Jde-li moucha po výsluní,
náš kocourek hned je u ní.
A kde pavouk nitky souká,
kocourek se aspoň kouká.

Pohne-li se kvítek bledý,
kocourek jde na výzvědy,
i tu září rosných kapek
rád by lapil do svých tlapek.

Na slunci i na podstřeší
celý den ho něco těší,
po práci a po robotě
tiše spinká v staré botě.

VÍTĚZNÝ VLK BILLY Z PUSTINY

Ernest Thompson SETON

I.

VYTÍ ZA NOCI

Znáte trojí volání vlka: — táhlé, hluboké zavytí, poukaz, který mluví o objevené zvěři, ale pro nálezce příliš silné, než by ji zmohl sám; potom vytí ve vyšších tónech, které zvučíc a vzrůstajíc, je pokřikem smečky na horké stopě; a ostrý štěkot, spojený s krátkým zavytím, které, ač se zdá nepatrné, je přec jako bubnové zavíření ortele, neboť je to zvolání: „S k o l e n“ — to jest konec?

Jeli jsme na koních přes vyvýšeniny Pustiny, King a já, se smečkou různých loveckých psů v řadách za námi neb klusajících vedle nás. Slunce zmizelo s oblohy a krvavý pruh označoval místo, kde zapadlo, daleko za Strážným hřbetem. Hory byly zamženy, údolí temná, když z nejbližšího šera vyvalil se táhlý řev, jež všichni lidé pudově poznávají — melodický, ale s názvukem, při kterém běží mráz po zádech, ač dnes pro lidi pozbyl veškeré hrozivosti. Naslouchali jsme chvíli. Potom přerušil mlčení lovec vlků: „To je Billy z Pustiny; není-li to vydatný hlas? Vyšel si pro svůj kus hovězího k večeři.“

II.

BÝVALÉ DNY

V starodávných dobách chodívaly za stády buvolů smečky vlků, jichž kořistí bývali nemocní, slabí a ranění. Když byl buvol vyhuben, bylo vlkům těžko sháněti potravu, ale přišel hovězí dobytek a rozluštil pro ně tuto otázku, zaujav místo buvolů. To vyvolalo válku proti vlkům. Majitelé ohrad nabízeli hojnou odměnu za každého zabitého vlka, a každý skoták bez zaměstnání byl opatřen pastmi a jedem, aby hubil vlky. Nejzručnější mezi nimi učinili to svým jediným zaměstnáním a byli pověstni jako vlčáci. King Ryder byl jedním z nich. Byl to klidný hoch, mírné řeči, bystrého oka a velké znalosti zvířecího života, která mu dodávala zvláštní moci nad koni i psy, jakož i nad vlky a medvědy, ač v těchto posledních dvou případech byla to pouze schopnost uhodnouti, kde jsou a jak nejlépe je dostat. Byl vlčákem po léta a překvapil mne velmi svým výrokem, že „nepoznal nikdy ze zkušenosti, aby šedý vlk napadl člověka“.

Vedli jsme mnohé hovory u ohně, zatím co druzí spali, a tu jsem zvěděl to málo, co mu bylo známo o Billym z Pustiny.

(Pokračování)

Dobré děti.

Karel Jaromír Erben.

Pán Bůh se rozhněval na lidi a posílal na celou zemi po několik let po sobě veliké sucho. Co lidé zaseli, nic nevzešlo, nic se neurodilo. Nastal veliký hlad, lidé mřeli i dobytek hynul hladem.

A byl tehdáž v jednom království mladý král, a jak obyčejně se děje, že mladý lne k mladému, tak i on nikoho netrpěl kolem sebe v radě, v úřadě, ani u vojska, než samý toliko mladý lid. A jakož mladí, nezralí rozumové radili, tak i nezralá byla jejich rada. Vidouce všude velkou bídu, poradili králi, aby dal všechny staré lidi utopit, aby prý mladým neujedli darmo chleba. I pohrozil král po jejich radě každému pokutou smrti, kdo by starého člověka přechovával. Tu rozešli se biřicové po vší zemi a všude vyhlásili vůli královskou, a kde kterého starce vyslídili, utopili ho bez milosti.

V jednom městě byli tři bratři a měli otce staříčkého; ale nevydali ho na smrt, než ukryli ho doma v komoře pod podlahou. Stařeček tam seděl několik měsíců a synové mu přinášeli, co měli.

Minula zima a přišlo jaro, čas setí, ale nikdež ani zrnka nebylo k zasetí; něco se spotřebovalo, něco zhynulo v zemi. I přišli ti tři synové k otci svému o radu, co dělat? „Strhejte, děti, starou střechu se stavení, došky vymlaťte a výmlatky zasejte!“ Synové tak učinili a Pán Bůh dal štěstí. Za týden zazelenalo se oseníčko jako routa; za měsíc, za dva stálo obilí jako les, a byla směs obilí všelikého, žito, pšenice, ječmen a j.

Všichni lidé se tomu divili, a pověst o tom se roznesla po vší zemi, až i k samému králi se dostala. I poručil král, aby se ti tři bratři před ním postavili. Bratři velmi se toho ulekli: „Teď bude s námi zle!“ A šli zase k otci: „Táto, porad, co dělat!“

„Jen jděte, děti, ať bude, co bude, a králi pouhou pravdu povězte!“ Když tam přišli, král hněvivě se tázal, proč schovávají obilí, kdežto byl takový hlad, že mnoho lidí pomřelo hladem. Bratři všechno pověděli, co a jak bylo od počátku až do konce. „A nyní, nejmilostivější králi, nalož s námi, jak chceš!“

Tu se královo čelo vyjasnilo i poručil, aby bez meškání před něj otce stařečka přivedli, a pak jej posadil sobě po boku podle svého trůnu i poslouchal rady jeho až do smrti a jeho syny odměnil hojně.

